

"TKP'nin Sesi"

24.4.1983

S.D. Ajitatörün Not defteri programımızda TKP MK'nin 22 Nisan 1983
günlü Bildirisi'ni dinliyeceksiniz.

SpkÖ: Nec.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

B İ L D İ R İ

Washington ile Ankara arasında uzun süredir yapılan askersel kredi ve sözde "yardım" pazarlığında yeni ve karmaşık bir durum oluştu. ABD Temsilciler Meclisi Alt Komisyonu, Türkiye'ye verileceği söylenen askersel kredide bir azaltma yaptı. Böylece Türkiye'nin Yunanistan'a oranla eskiden daha fazla askersel kredi alma istemi gerçekleşmedi. Oysa cunta, Yunanistan'a karşı askersel üstünlük elde etmek karşılığında, bilindiği gibi, ABD'ye "Savunma ve İşbirliği Anlaşması" ve gizli "Mutabakat Anlaşması" ile, son derecede büyük ödünler, ayrıcalıklar vermişti. Generaller ulusal egemenliğimizle bağdaşmayan bu anlaşmaları, Yunanistan'a karşı şövenist kampanyayı kışkırtarak ve ABD'nin Türkiye'ye yardım yapacağı propagandasıyla haklı göstermeye çalışmıştı. İşte, Washington'da, askersel kredilerle alınan son kararlar, bugüne kadar Amerikan "yardımı"na umut bağlayan çevrelerde, hem Reagan yönetimine, hem de cuntanın izlediği dış politikaya karşı sert tepkilere yol açıyor.

Herşeyden önce, bu karar, Türk-Amerikan ilişkilerinde ortaya çıkan yeni bir olgu değildir. Ünlü "Johnson mektubu"nda İnönü Hükümetine verilen kaba ultimatom, 1975'deki Amerikan silah ambargosu bu arada sayılabilir. Görülüyor ki, Washington çoktan beri ülkemizle ilişkilerini kendi çıkarlarına göre istediği gibi değiştirmeyi, verdiği sözlerden kolayca geri dönmeyi, bağlaşıklarını küstahça küçümsemeyi, onlara kendi hegemonyacı çıkarlarını dayatmayı, koşullu sözde "yardım"larla ülkemizin iç işlerine kabaca karışmaya alışkanlık edinmiştir. Türk-ABD ilişkilerinin gelişmesini ulusal çıkarlar için yararlı sanan pek çok kimse bile, bugün ABD'nin en azından güvenilmez bir bağlaşıklık olduğu sonucuna varabilir.

Daha doğrusu cunta ile Pentagon arasındaki pazarlığın aldığı son biçim, Türk-Amerikan ilişkilerinin eşit haklı bir bağlaşıklık ilişkisi olmadığını, uydu-efendi ilişkisi olduğunu; komünistlerin yıllardır savunduğu bu gerçeği, bir kez daha gözler önüne seriyor. Kendi halkını ezen cunta, ABD önünde kölece boyun eğmekten kurtulamaz. Şimdi su soru günceldir: Cuntayla Pentagon arasındaki pazarlık ne sonuç vermiştir? Sonuç olarak, ABD, Türkiye toprakları üstündeki üslerini genişletmiş, topraklarımıza atom roketleri yerleştirme yolunu açmış, "Çemik Güçler" için yeni olanaklar elde etmiş, Türkiye'yi bölgede kendi emperyalist çıkarları için jandarma yapma yolunda adımlar atmıştır. Cuntaya gelince o, yalnızca kendi erkini ayakta tutmak karşılığında Türkiye'yi bir nükleer savaşta yok olma yoluna iten, ulusal egemenliğimizle bağdaşmayan ikili kölelik anlaşmalarını imzalamıştır.

ABD'nin askersel kredide yaptığı indirim, elbette Türkiye üstündeki emperyalist plânlarında bir değişiklik olduğu anlamına gelmiyor. ABD plânlarında, Türkiye'nin savunma gücünü arttırmak gibi özel bir amaç yoktur. ABD Türkiye topraklarında nükleer savaş stratejisine uygun konum elde etmek, silah tekelleri için Türkiye'yi pazar olarak elde tutmak, gerektiğinde "ucuz asker" diye tanımlanan Türk Silahlı Kuvvetlerini bölgede kullanmak amacını taşıyor. Washington, Türkiye ile Yunanistan'a yeniden 10'a 7 oranında askersel kredi verme manevrasını yaparken, gerçekte, Yunanistan'daki antiemperyalist gelişmeyi durdurmak istiyor ve hem Yunanistan'ı, hem de Türkiye'yi saldırgan stratejisinde aynı amaçlarla kullanma plânını uyguluyor.

ABD, Türk Yunan anlaşmazlığını, bugün de, Türkiye'yi Yunanistan'a karşı bir tehdit aracı olarak kullanmak için körüklemekten vazgeçmemiştir. ABD'nin çıkarları gerektirdiğinde, bugün kü kararın tam tersine kararlar alınacağından kuşku duyulmamalıdır. Östelik böyle bir yeni karar ABD'ye çok daha tehlikeli ödünler verildiğinin kanıtı olacaktır. Pentagon, Türkiye'nin silahını keserken de, onu silahlandırırken de yalnızca kendi çıkarını düşünüyor. Ve ABD emperyalizminin çıkarına olan her şey, kaçınılmazlık-

la Türkiye'nin zararına oluyor.

NATO'nun güneydoğu kanadına yönelik sözde "Sovyet tehdidi" yalanına bilerek ya da bilmeyerek kendisini kaptıranlar, şimdi ABD'nin Türkiye'ye neden istenilen ölçüde askersel kredi vermediği sorusuna yanıt bulamıyorlar. Bu olay da gösteriyor ki, "Sovyet tehdidi" yalanı, ABD'nin, Türkiye'den ve benzer ülkelerden ulusal egemenlikle bağdaşmayan ödünler kopartmak için kullandığı kaba bir korkutmacadır. Elbette bu yalan, Reagan yönetiminin askersel üstünlük elde etmek, nükleer silahlanmayı kısıktırmak çabalarını gizlemeye hizmet ediyor. Herkes şu gerçeği biliyor: Sovyetler Birliği'nden ülkemize tehdit değil, Lenin ve Atatürk döneminde olduğu gibi saldırmazlık, dostluk ve işbirliği önerileri geliyor.

TKP, ABD'nin ve İsrail'in saldırgan politikası sonucu son derecede karmaşık sorunların düğümlendiği bir bölgede, Türkiye'nin ulusal savunmasına kaygısız kalmıyor. Partimizin Eylem Programında belirtildiği gibi, Türkiye'nin savunması, ABD'ye bağımlılık ilişkileri içinde sağlanamaz. Ulusal savunmamız, ABD Kongresindeki silah tekelleri sözcülerinin oylarına bırakılamaz. Ulusal savunmamız, her şeyden önce, tüm komşu ülkelerle saldırmazlık anlaşmaları bağlamak, savunma gereksinimlerimizi çok yönlü ilişkilerle sağlamak yoluyla gerçekleştirilir. Silah tekellerine milyarlarca dolar kazandıran, buna karşılık ulusal ekonomimizi yıkan ağır silahlanma harcamaları, işte böylelikle ulusal savunma gücümüzü sayıflamadan azaltılabilir.

TKP, askersel kredi karşılığında, ABD'ye imzalanan SİA ve "Mutabakat" anlaşmalarının yırtılmasını istiyor. İlk adım olarak 1976'da olduğu gibi, Amerikan üslerinin çalışması durdurulmalı, Cevik Güçler ve AWACS'lar için üslerin genişletilmesine son verilmelidir. En kısa zamanda açıklanacak bir takvim gereğince, tüm ikili anlaşmalar gözden geçirilmeli, ulusal egemenliğimizle bağdaşmayan maddeler kaldırılmalı ve tüm yabancı askersel üsler sökülmelidir. Türkiye Varşova Antlaşması ülkeleriyle NATO ülkeleri arasında saldırmazlık anlaşması önerisini desteklemelidir.

Tüm anti-emperyalist güçleri baskı altına alan, kendisine muhalif herkesi susturan cunta, Amerikan emperyalizmine karşı hiç bir ciddi ulusal adım atamaz. Ülkemizin tüm barış ve ulusal demokrasi güçleri birleşmeli, onurlu, barışçı, bağımsız bir dış politika için seslerini yükseltmelidirler.

22.4.1983

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI